

sammenhæng i Venstres rækker er ved at komme lidt af den gamle Venstreholdning til kriminalforsorgen tilbage, så de ikke kommer så tæt på Fremskridtspartiet, som de har været i andre sammenhænge – men noget af det, man kunne gøre, var at bruge kræfter på at sikre, at vi har et veluddannet personale.

Jeg tror ikke, vores personale er godt nok uddannet til at klare nogle af de problemer, de står over for. Og jeg mener, de selv siger, at de har brug for, ikke nødvendigvis at der skal være flere af dem, men altså at de kunne noget mere, end de kan. De er meget ofte yngre, de er meget mere uerfarne end de mennesker, de er oppe imod, og de skal altså være mere kompetente, bl.a. også til at løse de opgaver, som jeg stadig væk er meget irriteret over at man siger på udenlandsk, altså cognitive skills. Det er altså ikke et ord, der er salgbart.

Jeg synes stadig væk, at det udtryk, vi snakke os frem til, nogle af os, da vi var på vores rejse, nemlig konflikthåndtering, er et godt ord for det samme: at man lærer at håndtere konflikter i bred forstand. Der er da ingen tvivl om, at ideen er rigtig sammen med en række andre ting, som kan gøre, så flugtpresset ikke bliver så stort. Men jeg mener nu altså heller ikke, at det er så stort, så vi ligefrem skal lave blod og brand og bål, som jeg kan høre i det.

Så vil jeg endelig sige omkring narkoen: Jeg synes, det hører hjemme i narkodebatten meget mere end det hører hjemme i den her sammenhæng. Narkofri fængsler ville jo være en drøm, men jeg tror, det er en drøm, indtil vi har fået håndteret problemet i andre sammenhænge også.

Bjørn Elmquist (RV):

Justitsministerens indlæg som svar på forslaget her var en endog meget grundigt og meget detaljeret, synes jeg, gennemgang af de tanker, som regeringen har, og som de tre regeringspartier står bag, så mine kommentarer her kan blive relativt kortfattede og meget overordnede.

Jeg har hæftet mig ved, at ordføreren for forslagsstillerne, hr. Tom Behnke, igen og igen understreger, at det er en åben diskussion, man her lægger op til, fordomsfri – det har jeg nu ikke hørt, det ord, men det plejer man jo at lægge til, når man siger åben.

Så vil jeg da også godt sige, at når jeg har hørt hr. Tom Behnke og set, hvordan han reagerede på de forskellige ordførere, der har været heroppe, var det jo i og for sig en reaktion på tvivl

eller kritik, eller hvad vi skal sige, fra de pågældende ordføreres side på nogle af de tanker, som er fremme i forslaget. Så jeg ved ikke, hvor meget åbenhed der er, når det kommer til stykket, for konklusionen, kan jeg se, den skal være given.

I bemærkningerne beskriver man, hvad der foregår i Sverige og andre steder, og man siger, at det vil være naturligt at indhente udtalelser fra Sverige om de konkrete erfaringer med en sikringsordning. Det står nederst på side 3 i bemærkningerne til forslaget og kommer umiddelbart efter forslaget om gæssene, som hr. Poul Qvist Jørgensen var inde på.

Det er i og for sig det eneste af de konkrete forslag, hvor der er en meget klog, synes jeg, og forstandig bemærkning om: lad os nu lige indhente erfaringerne dér og få dem gennemdrøftet, før vi finder ud af, om vi vil eller ikke vil. Men det begrænser sig altså til gæssene, som i øvrigt med al den moro, det vil afføder hos de fleste af os, er noget af det mere sympatiske, jeg ser i forslaget her. Det må jeg sige. Men hvor klogt der er, og om vi kan gennemføre det, er så en anden snak.

Lad mig derudover sige, at de erfaringer, som man kan gøre sig, når man rejser rundt og besøger nogle af de såkaldt flugtfri fængsler og de mest lukkede fængsler, der findes i denne verden, bestemt ikke trækker i den retning her. Jeg har ikke selv været i Kumlafængslet. Jeg har hørt folk, der har besøgt det, være meget forskrækkede over, hvad der foregår, hvad det gør ved de indsatte, hvad det gør ved de ansatte, og hvad det gør ved hele stemningen.

Jeg har selv besøgt såkaldt flugtfrie fængsler i USA. Jeg har også besøgt nogle i Tyrkiet og i Østeuropa, hvor de havde en masse ansatte – mange, mange flere ansatte end indsatte – og dermed jo i og for sig skulle opfylde nogle af de formål, som her er beskrevet. Der var selvfølgelig også nogle af stederne megen teknik i anvendelse. Men en sammenligning mellem de forhold, vi så dér, og så dem, vi har herhjemme i Danmark, falder klart ud til fordel for de danske forhold.

Der må jeg da også sige, at indimellem så skælder vi ud på, hvad der foregår i Danmark, og hver gang, der kører en gummiged ind i en fængselsmur, er det klart, at så skal vi have en debat. Når der er nogle fangevogtere og nogle ansatte, nogle funktionærer, som bliver låst inde i en celle, og er der så tre, der stikker af, mens resten bliver i cellerne og ikke vil ud i kulden, ja,